

quin, quominus; temporale, kausale, konzessive Nebensätze (bes. cum-Sätze)

RHH §§ 249-252; 253-258; 263

NM §§ 530; 539; 554; 573-585

1. Non dubitabat Minucius, qui Sopatrum defendebat, quin iste [...] illo die rem illam quaesiturus non esset, cum repente iubetur dicere.
2. Dum ego in Sicilia sum, nulla statua deiecta est: posteaquam illinc decessi, quae sint gesta, cognoscite!
3. Quae, cum ego praetor Rhodum venissem et cum summo doctore istius disciplinae Apollonio ea, [...] contulissem, inrisit ille quidem [...] philosophiam.
4. Ac primum illud - quoniam auctoritatem tuam neglegere, Scaevola, fas mihi non esse puto – respondeo.
5. animadverti, Crasse, et te et ceteros summos oratores, quamquam tibi par mea sententia nemo umquam fuit, in dicendi exordio permoveri.